

OBČIANSKE FÓRUM

Dňa 20.10. 2008 o 18.00 hodine sa konalo občianske fórum, ktoré iniciovalo predsedníctvo miestnej organizácie SMK v Tornaľi a poslanci mestského zastupiteľstva. Miestom konania malo byť Mestské kultúrne stredisko, ale potom čo sa prišlo na to, že priestory nám nebudú sprístupnené s náladou pod bodom mrazu sme sa presunuli do vopred pripraveného priestoru, ktorý patrí Strane maďarskej koalície. Témy, ktoré boli načrtnuté sa dotýkali predovšetkým hodnotenia volebného programu mesta Tornaľa v polovici volebného obdobia a hospodárenia mesta (ozdravný režim).

Z poslancov mestského zastupiteľstva sa menovite zúčastnili:

PaedDr. Ladislav IVÁN,
nezávislý, Tornaľa

Zoltán CZIGÁNY,
nezávislý, Tornaľa

Ludovít KATONA,
nezávislý, Tornaľa

Attila LEGÁT,
nezávislý, Tornaľa

Ladislav LAX,
SMK, Tornaľa

István HUNYÁK,
SMK, Tornaľa

Ing. Katarína DANIŠOVÁ,
KDH, Tornaľa

Dénes SZÖGEDI,
SMK, Tornaľa

Peter DOBIAS,
nezávislý, Starňa

Ing. Štefan OŠVÁRT,
nezávislý, Králik

Diskusné fórum verejne zahájila poslankyňa Národnej Rady SR a členka SMK Mgr. Anna Szögedi, ktorá predniesla úvodnú reč, na základe ktorej sme mohli začať prehodnocovať závažnosť situácie, ktorá sa nás ako občanov mesta Tornaľa priamo dotýka. Pretriasli sme

všetky dlhy, ktoré máme takpovediac na krku a obvinili sme primátora, jednak preto, že na občianske fórum neprišiel napriek tomu, že bol údajne pozvaný a potom preto, že zobral na triko mesta 50 000 000 pôžičku, ktorá mala byť podľa slov poslancov bezúročná napriek tomu sa abraha - dabra, čiribú – čiribá objavili ako by som to opísala „skromné“ úroky (nejaké tie milióniky navyše).

Podotýkam, že podľa slov poslancov mestského zastupiteľstva sa za 50 000 000 mali odkúpiť na území nášho mesta bytové priestory, ktoré by sa následne na to dali do prenájmu, respektíve predali naším mladým, aby mali dôvod zostať v Tornali. Neskoro! Podľa môjho osobného názoru by to beztak bola mizerná stratégia na udržanie našej čoraz väčším tempom unikajúcej mládeže. Pretože...ak tu umieram hladom, nevezmem si na krk ešte aj platby za prenájom, povedzme si otvorene, akú by to malo vôbec perspektívu? Ak si ten byt predsa len odkúpim, tak len preto, aby som rozumne zainvestovala do nehnuteľnosti, ale to si musím ísť zarobiť na nejaký ten piatok tam, kde si vedia moju prácu primerane oceniť. Lenže, keď v cudzine vo mne vidia človeka a to tak, že tu po mne ani len pes neštekne, asi budem hlúpa vrátiť sa späť. Nebodaj, keď mám v Tornali odkúpený byt, to znamená, že som tu doma? Ja nevidím žiaden problém v získaní bytového priestoru, problém vidím v rozrastajúcej sa nezamestnanosti či v neschopnosti vyvíjať sa a napredovať ako zamestnanec, poznáte to predsa: „Ak sa ti niečo nepáči, tam sú dvere môžeš ísť!“ Nuž, ale z osobných skúseností sa presunem do občianskeho fóra, beztak mám taký pocit milí moji, že dnes bude z mojej strany toho viac.

Takže... vyčlenené peniaze sa prešmykli na „obnovu“ námestia a aby sa mohlo čím viac utrácať, práce sa urýchlili. Má to za následok popraskané betónové dlažby, vyrúbané stromy a doškriabané lavičky, na ktoré priamo hľadia aktívne kamery a ktoré sú nonstop obsadené „unavenými“ a „prepracovanými“ občanmi (ak viete na čo myslím). Nuž a stará teta čakajúca na autobus si môže sadnúť rovno na zem. Fuj, hanba! Nie diskriminácia vážení, ale hanba!!!

Pracovných príležitostí malo byť + 700 a k dnešnému dňu sa ich eviduje – 1300. Nuž hlavne, že sa mali odkupovať bytové priestory pre mladých! Ešteže škola s vyučovacím jazykom slovenským zvonka nechátra, ešteže naša vychýrená „Zoltánka“ prekvitá do krásy, ešteže nemáme chodníky, na ktorých sa môžeme efektívne dolámať.

Keď sa ktosi z radu občanov (odpustíte mi moji milí, nebudem menovať, kto sa chce ten sa beztak spozná) opýtal či videl niektorý z poslancov vyhotovený projekt námestia, nebodaj či ho aj odsúhlasil, odpoveď došla znenazdajky protiotázkou: „Aký projekt? Žiaden nemáme“ V roku 1996 sa síce vypracoval detailný projekt námestia, nuž ten aj bol odsúhlasený, ale primátor mesta Tornaľa...to, to a hento...odpusťte mi milí moji, ale nevidím zmysel v myšlienke pokračovať. V podstate to bolo prvýkrát, čo som sa prevalila zo stoličky od smiechu po tom, ako niektorí z nás poslušne prítakávali. Ja tomu hovorím davová psychóza, Vy možno nespravodlivosť. Z ružového sna nás prebrala milá občianka mesta Tornaľa, ktorá povedala nasledovne: **„Za všetko je zodpovedný primátor mesta Tornaľa, bývalý viceprimátor, hlavný kontrolór mesta a 13 poslancov, ktorí mali zastupovať naše záujmy namiesto toho sa na nás zvysoka vykašľali. Na základe čoho žijú z našich daní? Na otázku: „Prečo bol primátor mesta splnomocnený na to, aby manipuloval s financiami a s majetkami nášho mesta?“, odznelo tiché: „lebo sme mu dôverovali“, to je milé, ľudské, kolektívne a... nesmierne zaujímavé. Všetkých 13 bezpodmienečne? V poriadku, ale z akého dôvodu máme pykať za to my, celkom rýchlo ochudobnení o všetko, čo kedy mestu patrilo?! Vzduch sa zhusťoval a na ďalšie otázky sme akosi nenachádzali odpovede, zostávali viaznuť medzi poslancami a nami „(s)prostými“ z radu. A to sme kládli, milí moji, celkom zaujímavou štruktúrovanú otázku ako napríklad:**

1. Akým právom sme vymknutí z mestského úradu? Primátor je tu predsa od toho, aby nás počúval, poslanci od toho, aby riešili naše problémy. Neboli predsa zvolení preto, aby sa hrali na separé, ak sa im nepozdáva práca s ľuďmi, nech upustia od našich daní...dovidenia, zbohom buď.
2. Prečo nás hlavný kontrolór mesta neinformoval včas, že v rozpočte nastali značné problémy a prečo vlastne svoju funkciu do dnes vykonáva?
3. Ak sú všetci poslanci s primátorom na čele zrazu „jednoduchí ľudia“, prečo si neprizvali odborníkov, štatistov, analytikov, prognostikov a znalcov ekonomiky?
4. Ako môže jeden poslanec hlasovať vo veciach o ktorých nie je presvedčený? Veď nehlasuje za svoje osobné záujmy, ale za záujmy všetkých z nás, to je určitá zodpovednosť, nie?
5. Čo za dlhodobé riešenie je to, že rozpredávame a dávame do prenájmu majetky mesta aj to bez verejnej dražby?!
6. Akým právom nám zatvárajú škôlky? (Ešte raz podotýkam, že za 50 000 000 sa mali odkupovať byty, nakoniec z nich máme gýčové námestie a na budúcnosť našich detí zvysoka s....., radšej Vás nebudem v tejto sekcii citovať milí moji...i keď je to svätá pravda) Rozhodnutia takéhoto druhu nás rovno zmažú aj z mapy.
7. Prečo prostý občan nemá prístup k informáciám týkajúce sa nášho mesta včas? (Internetová stránka, posledné zasadnutie MsZ 19.12.2007. Kde sú naše mestské noviny Tornaľa a okolie, respektíve po novom Tornaľské noviny, ktoré tvorili v našom meste bezpochyby tradíciu?!)
8. Prečo sme obnovovali námestie z pôžičky ak si ich ostatné mestá budujú v rámci rôznych projektov, ktoré sú financované z Európskeho sociálneho fondu?!
9. Na základe akých rozhodnutí sa vyrúbali stromy v mestskom parku? Irónia spočíva v slove park = bez stromov. Síce premenovali sme ho na Námestie európskej kultúry...tak nič!
10. Prečo sa zaoberáme len s dlhmi? Kde sú naše príjmy za: Prenájom priestorov

Dane občanov

Rôzne poplatky (koncerty,
kultúrne akcie, jarmoky)

Predaj nehnuteľností

Kúpalisko!!!

To sa nám z dlhov neodratúva? Ej ľudia, čo je to za otázku? Uvážte predsa, z čoho by mali potom platiť?!

11. Prečo sa podaktorým z nás odpúšťajú dlhy, ktoré nám kladie mesto za povinnosť platiť? Tomuto sa ani náhodou nehovorí diskriminácia, že?

Nuž, dokopy sme sa dozvedeli milí moji zhruba toľko, že poslancom je všetko ľúto, prevažne za všetko môže primátor, na ktorého je podané trestné sťaženie, a nám nezostáva nič iné len platiť si naďalej poslušne všetky poplatky respektíve dane a čakať na zázraky.

Tak teda čakajme, prehodnocujme, obviňujme a búrme sa, možno ešte nie je neskoro. Má to len jeden nepatrný háčik, nepreskúmali sme druhú stránku mince. Našou pravdou je to, čo vidíme očami iných namiesto toho, aby sme konečne bez strachu vyjadrili vlastný názor a to bez toho, aby sme klamali samých seba a ostatných. Tu by nemalo existovať žiadne: „Ja chcem zachrániť mesto, ja chcem zachrániť škôlky, ja chcem, aby sa zveľaďovalo školstvo, ja

chcem, aby sa vybudovali športové strediská, krytá plaváreň atď. Ved' je to len obyčajné chcenie, nič viac. (Keby ste Vy vedeli, milí moji čo všetko ja chcem pričom zostávam len pri ilúziách) Lež keby to bolo rázne: „Ja zachránim, ja odhlasujem, ja odvolám“...to by ste sa čudovali! A čím viac „ja“ by sa objavilo, tým by sme boli silnejší a odolnejší voči nástrahám, ktoré na nás číhajú. Napadlo Vás už vôbec niekedy, že všetko čo sa tu deje je vizitkou nášho nejednotného uvažovania a konania? **Nech ten z nás hodí prvý kameň do primátora, poslancov či rôznych politických strán, kto sa cíti bez viny.** Nuž ja to nebudem a nie preto, že som nestranná a nezávislá, ale preto, že sa cítim byť v plnej miere za vzniknutú škodu zodpovedná, prosím Vás o odpustenie, pretože úprimne Vám „hovorím“ veľmi ma to mrzí! Milí moji, cítila som, že mesto má problémy, cítila som, že to nedopadne dobre, ale nič na svete božom som nespravila pre to, aby si ma niekto z tých viac dôležitých vypočul. Hovorím tomu: „pozícia mŕtveho chrobáka“ Vždy som si povedala: „Čo ja taký malý človečik zmôžem?“ Máte Vy vôbec predstavu približne koľkí z nás si to ešte mohli povedať? A čudujeme sa, že smerujeme do vlastnej záhuby? Ja som verila v to, že sme my a máme svojich nadriadených, ktorí zneužívajú svoje právomoci oprávnené, rozhodujú za nás oprávnené, konajú v záležitostiach, ktoré sa nás priamo dotýkajú oprávnené, bohatnú na našej dobrej vôli oprávnené. Nuž sú nadriadení, ale vzhľadom ku komu a k čomu? Ved' ja nie som viac ako Ty a Ty nie si menej ako trebárs hlava štátu, pretože si človek! (Jednotné číslo, mužský rod) Si človek? Primátor mesta Tornaľa je človek? Ktorýkoľvek poslanec mestského zastupiteľstva je človek? Tak potom čo vlastne riešime? Ak by sme to mali zhrnúť do množného čísla, sme ľudia, žiaľ s nejednotným zmýšľaním, pretože nám uniká podstata, vždy to tak bolo a vždy to tak bude. Túžime skúpo po uznaní a po moci, zabúdajúc pritom odkiaľ pochádzame a kam spejeme. Nemáme jednotné ciele, napriek tomu sme schopní horekovať nad rozliatym mliekom celé dni. Tu predsa nejde o to, aby sme proti sebe bojovali a ja si počkám, kým si to ako celok uvedomíme bez minimálnej záruky, že mi to vyjde, ale s maximálnym pocitom šťastia na duši.

Proti primátorovi mesta Tornaľa a všetkým poslancom hovorí fakt, že pri voľbách zaváži každý jeden hlas, ved' my sme predsa vôbec nemuseli ísť voliť! Je to naša dobrá vôľa a nie povinnosť! Niet nás, tak možno niet ani mesta, nuž ale potom ani primátora a ani poslancov.

Proti nám hovorí fakt, že nemáme stanovené jednotné ciele. Žijeme vedľa seba ako tie malé chutné opičky, z ktorých je jedna slepá, druhá hluchá a tretia nemá. Svojim spôsobom je to komické a zrejme nám takáto forma spoluzitia vyhovuje. Chceme zachrániť škôlku? Chceme mať voľný prístup na mestský úrad? Chceme mať kvalitné ihrisko pre deti? Tak sa už preboha zobudme!!! To sú predsa verejné záujmy, ktoré mesto musí rešpektovať a je úplne jedno, kto je primátorom. Podajme si prosím Vás ruky a začnime zmýšľať jednotne aspoň v dvoch, troch bodoch bez akéhokoľvek záujmu zbohatnúť na úkor iných, bez akéhokoľvek záujmu niektorých z nás zašliapať či bodnúť odzadu do chrbta. Niekto sa narodil preto, aby bol vďaka nám ostatným počas svojho života pri moci a niekto preto, aby bol vďaka nám ostatným počas svojho života žobrákom. Je to nespravodlivé, ale kto tvrdil, že život je fér? Keď ani v jednom, ani v druhom nevidíme človeka, škoda sa nám vôbec pustiť do boja, to radšej fakt len chcime a šuškejme si to v jednosmerných, slepých uličkách. Pretože všetko čo robíme dobré či zlé, si robíme pre seba a pre iných jedine my ľudia a nikto iní. Človek ako človek, mesto ako mesto, národ ako národ.

Len tak ma napadlo, že čo by mal Boh (Kozmos, Univerzum, Mimoszemšťan, Svedomie, Tvoje druhé „ja“...alebo kto v čo verí) spraviť v tom prípade, keď ja chcem stoj čo stoj bielu farbu a ty stoj čo stoj červenú? Vyhovieť mne? A prečo? Vyhovieť Tebe? Akým právom? Ved' predsa pred Bohom sme všetci rovnakí, tak na základe čoho nás bude posudzovať? Ja

neviem čo ten Tvoj Boh, ale ten môj nám dá zrejme slobodnú vôľu rozhodnúť sa a buď budeme viesť medzi sebou primitívnu vojnu, buď si presadíme obe farby, ani jednu, alebo sa zhodneme jednotne na ružovej! Myslím si, že niet k tomu čo viac dodať.

Nechcem bojovať ani s Vami, ani proti Vám, chcem spolupracovať a nepýtajte sa ma ako...tiež som len obyčajná vysokoškolsky vzdelaná upratovačka, ktorá si vybudovala možnosť na to, aby Vám to mohla napísať.

Nikto z nás nekoná dobro, či zlo pokiaľ si nevytvoríme jednotnú normu, podľa ktorej si môžeme naše konanie porovnať a myslím to globálne. Všimnite si, že tí čo nás rozkrádajú vo veľkom, sú naši národní hrdinovia a tí čo ukradli chlieb pre rodinu, tvrdnú vo väzení. To od čoho chceme uchrániť naše deti, dovoľíme médiám vysielat' v hlavnom vysielacom čase a to čo ich chceme naučiť, im jednoducho neodovzdávame, pretože nemáme kedy. Chceme, aby boli k nám iní úprimní napriek tomu, že samých seba neprestajne klameme. Chceme nájsť v sebe človeka a to tak, že si stúpame navzájom na päty.

Čo je dobré pre mňa, nemusí byť pre Teba – a naopak! To preto sa dostalo mesto do problémov, nečakám, že mi uveríš, ale dúfam v to, že sa zamyslíš.

Podľa mňa:

Bojovať srdcom a dušou, rozumom a s rozvahou za jednotný cieľ - je dobré. Hovorím tomu „vzájomná spolupráca“

Poprosiť o odpustenie či dokázať odpustiť - je dobré

Dať šancu tým čo sklamali – je dobré a svojim spôsobom aj sklamať sa je dobré, pokiaľ sa riadiš mottom: „Čo ma nezabije, to ma posilní“

Poprosiť o nápravu - je dobré a aj vedieť napraviť spôsobenú škodu je dobré, vyžaduje si to však priznať si porážku, čo ešte mnohým z nás spôsobuje ťažkosti veď...“prečo práve ja?“- nebyť toho nášho malého „egoistického“ ja, nepoznali by sme smútok a sklamanie.

Veriť a dúfať v silu tvorivého ducha je dobré - dať šancu iným prejaviť sa na úkor vlastnej prehry ešte lepšie. Čo si myslíte, kto je skutočným víťazom? Ja? Ty? Nebodaj primátor?

Je mi jedno kto nám šéfuje, je mi jedno kto túži po moci, je mi jedno kto žije z mojich daní...chcem mesto, ktoré nám vychádza v ústrety a keď Ty chceš to isté, tak mi jednoducho dovoľ pridať sa!!!

Vaša Dadka